

Een renner en het noodlot

Een edelman uit Ploegsteert:

Van morgen ijlt een renner, wit van schrik,
Mijn woning in: “Heer, heer, één ogenblik!”

Ginds, over de heuvels, ging ik fietsen voor mijn brood,
Toen keek ik achter mij. Daar stond de Dood.

Ik schrok, en koerste naar de andere kant,
Maar zag nog juist de dreiging van zijn hand.

Meester, uw fiets, en laat me rijden over berg en dal,
als ik niet val bereik ik voor de avond Senegal!

Van middag (lang reeds was hij weggereden)
Heb ik op een bankje bij de Dood gezeten.

“Waarom”, zo vraag ik, want hij wacht en zwijgt,
“Hebt hij van morgen VdB bedreigd?”

Glimlachend antwoordt hij: “Geen dreiging was ‘t,
Waarvoor de renner vlood. Ik was verrast,

Toen ik ’s morgens hier een fietser zag aan lagerwal
Die ‘k ’s avonds halen moest in Senegal.

Johan Braeckman

Vrij naar P.N. Van Eyck (en Jean Cocteau), geïnspireerd door Rik Vanwalleghem